

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Læg Vedbendranken om min Hat

Citation: Winther, Christian: "Læg Vedbendranken om min Hat", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 341. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-workid101021/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Og sværme et Øieblik, Bryst mod Bryst,
Og søge Hvile, Glemsel og Trøst
I Drømme — fortrolige, enel

Læg Vedbendranken om min Hat
Med Dine kjære, kjære Hænder!
Den kjøler, liig en Sommernat,
Naar bankende min Tinding brænder.

Af Laurbær har jeg ingen tjent;
De er og her tillands saa rare.
Tidt var det maadeligt bevendt
Med dem, som stoltelig dem bare.

Et Egeløv er sagtens smukt;
Men nuomtide sees Hveranden,
Som sine smaa Bedrifters Frugt,
At faae en Agerkrands om Panden.

Vi Alle Tornekronen faae
I Livet med fra Morgenrøden;
Dog Roserne, som er derpaa,
Gjør, at den bæres let til Døden.

Men Vedbend er mit Hjerte kjær,
Dens mørke, stille Blad ei pranger;
Den hyggelig og trofast er, —
Den passer netop for Din Sanger!

Den svale Vedbend paa min Hat,
Omlagt af Dine kjære Hænder,
Skal kjøle, lig en Sommernat,
Naar bankende min Tinding brænder.

I Din Haand, i den høire,
Der staaer et hemmeligt Brev:
Det er Dit elskede Hjerte,
Der saa yndigt det skrev.
Hvergang min Haand Du trykker,
Mit Hjerte læser klart,
Hvad kun for Dig og mig
Er rigtig aabenbart.

Der lever i Dine Øine
Et Digt saa tankefuldt;
Det altid mig bevæger
Saa inderligt og huldt;
Det er saa rigt, mangfoldigt, —
Hvad jeg har lært deraf,
Det selv Du aner ikke,
Skjøndt saa gjerne Du det gav.

Din Gang er som en kraftig,
Strengt luttret Harmonie,
Der bærer frem for Sjælen
En livsalig Melodie;
Som Æolsharpens Toner,
Der komme og der flye,
Den aldrig sig gjentager,
Evig lige ung og ny.